"Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'den bir şey istendiğinde asla yok demezdi."

Câbir ibn Abdillâh -radıyallahu anhuma-'dan merfû olarak rivayet edildiğine göre Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'den bir şey istendiğinde asla yok demezdi. Enes -radıyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'den İslâm devrinde bir şey istendiyse onu mutlaka vermiştir. Kendisine bir adam geldi de ona iki dağ arası koyun verdi. Bunun üzerine adam kavmine dönerek: Ey kavmim, Müslüman olun! Vallahi Muhammed öyle ihsanda bulunuyor ki, fakirlikten korkmuyor, demiştir. (Enes -radıyallahu anh- şöyle demiştir) Bir adam ancak dünyayı murad ederek müslüman oluyor. Fakat Müslüman olur olmaz İslâmiyet onun nazarında dünyadan ve dünya üzerindekilerden daha sevimli oluyordu.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Hadisin anlamı: Bir kimse, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'den dünya işleriyle alakalı bir şey istediğinde Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ihsanda bulunmaya engel olmamak için ona hayır dememiştir. Aksine, kendisinde varsa onu vermiş yahut Allah Teâlâ'nın şu emri gereğince ona güzel söz söylemiştir. "İsteyeni de sakın azarlama!" (Duhâ Suresi: 10. Ayet) Buhârî'nin, El-Edebu'l Mufred adlı eserinde Enes -radıyallahu anh-'dan rivayet ettiğine göre Enes şöyle demiştir: "Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-, çok merhametli bir kimse idi. Bir kimse O'na geldiği (ve bir şey istediği) zaman ona bunu vadeder ve şayet yanında istediği şey varsa onu ona verirdi." Şeyh el-Elbânî -rahimehullah-, El-Edebu'l Mufred'e düşmüş olduğu notlarında bu hadis hakkında Hasen Hadis demiştir. Bkz shf:145 Ebu Hureyre -radıyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre; bir adam Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e geldi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- o adamı hanımlarına gönderdi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hanımları, "Bizim yanımızda sudan başka bir şey yok." dediler. Bunun üzerine Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Kim bu adamı barındırmak ve misafir etmek ister?» Buhari: 3798 Sehl İbn Sa'd -radıyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre bir kadın yanında bir bürde ile geldi ve Ey Allah'ın Rasûlü! Bunu kendi ellerimle ördüm bunu giy! dedi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bürdeyi aldı zira onun buna ihtiyacı vardı. Sonra Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bizim yanımıza üzerinde o bürdesi olduğu halde geldi. O sırada topluluktan bir adam: "Ey Allah'ın Rasûlü! Onu bana giydirir misin (verir misin)?" dedi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Evet" dedi. Sonra Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- o mecliste oturdu. Sonra döndü. O bürdeyi katladı ve o adama gönderdi. Topluluk ona şöyle dedi: "Sen ondan bunu isteyerek iyi bir şey yapmadın. Ve biliyorsun ki O (Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-), isteyeni geri çevirmez." Bunun üzerine adam şöyle dedi: "Vallahi ben ondan bu elbiseyi öldüğüm gün onu kefen yapmaktan başka bir sebeple istemedim." (hadisi rivayet eden) Sehl -radıyallahu anh- şöyle dedi: "Bu elbise adamın kefeni oldu." İşte, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kendisinden bir şey isteyen kimse ile muamelesi böyle idi. Yanında varsa şayet kendisinin ona ihtiyacı olsa dahi istediğini ona verirdi. Şayet istediği şey

onda yoksa bundan dolayı ondan müsamaha ister yahut ona daha sonra vereceğini vadeder, yahut da ashabından onun için isterdi. İşte bu, O'nun (-sallallahu aleyhi ve sellem-) cömertliğinden ve güzel ahlakından idi.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3885